Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Hotel Picancel

Vilada

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	C/ Teodor Miralles 17
Emplaçament	Al peu del c/ Teodor Miralles davant el Parc dels Gronxadors.

Coordenades:

Latitud:	42.13725
Longitud:	1.93
UTM Est (X):	411575
UTM Nord (Y):	4665569

Classificació

Número de fitxa	08299 - 96
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	L'edifici ha estat reconvertit a l'any 2018 en residènci de la 3a Edat. Sembla que l'interior ha estat completament transformat i no queda res de l'edifici original.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	1758401DG1615N0000DM
Autoria de la fitxa	Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa:	dl., 03/12/2018 - 01:00

Descripció

Edifici de planta rectangular situat al peu del carrer Teodor Miralles. Es tracta d'un immoble amb planta baixa i 3 pisos. La façana principal es troba encarada a migdia, seguint la línia de la carretera C-26, que al seu dia fou l'eixample del poble. A la planta baixa hi podem observar un dels elements principals de la façana principal. La porta d'entrada situada descentrada a ponent de l'eix central de la façana està coberta per un porxo que servia per a la seva part superior de terrassa de l'habitació principal de l'hotel. El porxo està decorat a la part frontal amb dues columnes amb base simple i capitell d'aire dòric, que aguanten un arquitrau llis. La terrassa superior es constitueix amb una balustrada decorada als angles amb 4 boles de pedra sobre una peanya. La sortida a la terrassa es fa per una portalada amb arc de mig punt, que es diferencia de la resta de finestres de l'hotel que són quadrades. Per sobre de la porta penja un fanal fet de forja i vidre amb decoracions geomètriques.
A nivell d'obertures, la façana es distribueix a la planta baixa amb 3 finestres rectangulars a la part de llevant que il·luminaven el menjador i dues finestres a ponent que obrien al bar. El primer pis es caracteritza, també per la divisió en relació a l'eix central de l'edifici de dues i tres finestres. Totes elles estan decorades amb una balustrada. El segon pis, que manté la mateixa distribució de finestres, només presenta una variació amb l'eix situat sobre el porxo en el qual trobem doble finestra. Totes elles tenen un ampit a la part inferior com a element embellidor. Remarcant el sostre del segon pis hi trobem una cornisa a sobre de la qual originàriament hi havia un terrat envoltat per una barana de forja amb barrots rectes i una galeria coberta. La façana, que actualment està pintada, està feta amb grans blocs de pedra escairats i repicats originalment sense pintar
La façana de llevant disposa de dues obertures grans i un finestró per pis. Actualment estan pràcticament totes tapiades, i s'hi observen els baixants de l'edifici. Igualment amb la façana de tramuntana en la qual es distribueixen obertures per les habitacions a excepció de la columna central. La particularitat d'aquesta façana és que permet veure l'aspecte original de l'hotel sense pintar.

Observacions:

L'hotel disposava d'un petit pati tancat davant la façana principal per un mur combinat de maçoneria i barana de forja que havia sigut espai reservat possiblement i que en una reforma a finals dels anys 1970 es va enjardinar amb una petita bassa i arbres ornamentals, que separava l'entrada principal del carrer.

Història

Construït als anys 20 del s. XX l'obertura de l'hotel va ser tot un esdeveniment al poble. En un fulletó publicitari de la seva obertura es deia que: "Magnífic establiment de nova planta, amb 50 gran habitacions. Un dels primers hotels de Catalunya pel seu confort i comoditat. Llum elèctrica, aigua corrent, bany, dutxa, garatge, etc. Serveis especials per a persones a règim mèdic. Espaiosos salons per a banquets. Pensions per a famílies a preus convencionals. Pista de tennis. La millor etapa de l'hotel acaba amb la Guerra Civil. Utilitzat com a allotjament de refugiats, va ser parcialment saquejats pel que fa als materials més nobles dels que disposava. Després de la guerra les seves prestacions són molt menors, i esdevé una fonda més del poble. Als anys 60's es converteix en casa de colònies escolars i viu un parell d'intents més de rellançament a la segona meitat del s. XX. Després d'uns anys de parcial abandó, actualment ha estat completament transformat interiorment per convertir-se en residència per a la gent gran.
El treball de Botella MR explica que a causa de l'afluència de gent que venia a fer salut, Vilada es va convertir en un poble "turístic" a principis de segle. L'hotel Picancel es va obrir per la gent de més categoria, on fins i tot s'havia hostatjat alguna actriu de cine de l'època. L'hotel tenia una pianola i s'hi feien balls i festes. També es va obrir la fonda Bella Vista (pisos de cal Barri) que no era de tanta categoria però estava bé. Finalment, per la gent més humil hi havia la fonda de cal Gep, o la possibilitat de llogar habitacions a algunes cases particulars.

Bibliografia

COSTA I SAVOIA, E. i TORT I DONADA, J. Vilada i la seva rodalia: guia geogràfica. Gestió i Serveis Socioculturals. Barcelona. 2003
BOTELLA MR, El ressorgiment d'un poble. Treball presentat al Premi Literari Aurora Bertrana, Vilada, 2018. No publicat.

PROPERA DISERTION
CONTENEDOR DEL
BERGUEDA
93 821 45 55